

Sygn. akt IV U 224/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marcin Wojciechowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Adaszek

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z odwołania: L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania: L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 24 czerwca 2015 roku, sygn. (...)/ (...)

zmienia zaskarżaną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy L. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 20 czerwca 2015 roku do 23 czerwca 2015 roku.

Sygn. akt IV U 224/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sprawie Nr (...)/ (...) odmówił ubezpieczonemu L. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy z powodu choroby za okres od dnia 20 czerwca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 roku..

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie stawiał się na badanie przez lekarza orzecznika w dniu 19 czerwca 2015 roku, przez co uniemożliwił badanie.

Pismem z dnia 2 lipca 2015 roku ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, iż wezwanie nie zostało jemu doręczone ani osobiście ani w drodze doręczenia zastępczego bowiem w skrzynce na listy nie było żadnego zawiadomienia o próbie doręczenia..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 9 lipca 2015 roku wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca otrzymał zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność do pracy w okresie od 27 maja 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 roku.

W dniu 1 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysłał do wnioskodawcy wezwanie do stawiennictwa na badanie w dniu 19 czerwca 2015 roku.

- okoliczności bezsporna –

Wnioskodawca nie odebrał wezwania organu rentowego osobiście.

- okoliczność bezsporna –

Na przesyłce organu rentowego znajduje się adnotacja listonosza o próbie doręczenia w dniu 2 czerwca 2015 roku i o próbie ponownego doręczenia w dniu 10 czerwca 2015 roku.

- dowód: koperta w aktach ZUS..

W dniu 17 czerwca 2015 roku Urząd Pocztowy zwrócił przesyłkę ZUS.

- okoliczność bezsporna -

Wnioskodawca zamieszkuje w kamienicy, przy drzwiach wnioskodawcy znajduje się skrzynka pocztowa..

W okresie od 2 czerwca do 19 czerwca 2015 roku wnioskodawca przebywał w domu.

Przyczyną niezdolności do pracy było schorzenie kończyny dolnej wpływające na zdolność wnioskodawcy do poruszania się.

W dniach 1 - 17 czerwca 2015 roku nie było doręczone wnioskodawcy wezwanie, w skrzynce na listy nie było także zostawione awizo.

- dowód: zeznania wnioskodawcy – rozprawa w dniu 08.09.2015 r. – 00.01 – 00.06..

Wnioskodawca nie stawił się na badanie w dniu 19 czerwca 2015 roku

- okoliczności bezsporne -

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów w postaci zeznań wnioskodawcy oraz dokumentów zebranych w załączonych aktach organu ubezpieczeniowego. Odnosząc się do powyższych dowodów należy zauważyć, iż w toku postępowania organ rentowy nie zakwestionował w jakikolwiek sposób twierdzeń ubezpieczonego dotyczących przyczyn niestawiennictwa, okoliczności braku doręczenia wezwania, co zgodnie z art. 230 k.p.c. skutkuje uznaniem ich za potwierdzone.

W ocenie Sądu powyższe dowody te są wiarygodne i wzajemnie się uzupełniają, dlatego też mogą stanowić podstawę do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

W niniejszej sprawie fakt niestawiennictwa wnioskodawcy na badanie u Lekarza Orzecznika jest bezsporny, spór stron dotyczy jedynie kluczowej dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii czy L. K. był w sposób prawidłowo wezwany na przedmiotowe badanie.

W ocenie ZUS wnioskodawca został powiadomiony o terminie badania bowiem wezwanie było dwukrotnie awizowane.

Należy wskazać, iż wezwanie jest doręczone w chwili jego odbioru przez adresata lub w trybie art. 43 k.p.a. bądź w trybie art. 44 k.p.a.

Zgodnie z art. 43 k.p.a. przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania.

Doręczenie przewidziane w tym przepisie jest skuteczne, jeżeli spełnione są następujące przesłanki: a) adresat jest nieobecny w mieszkaniu w czasie doręczania pisma, b) pismo zostało przyjęte za pokwitowaniem przez dorosłego domownika, sąsiada lub dozorcę, c) osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi, d) w przypadku gdy pismo zostało przyjęte przez sąsiada lub dozorcę o doręczeniu pisma tym osobom umieszczono zawiadomienie w skrzynce na korespondencję lub na drzwiach mieszkania adresata (**por. wyrok NSA w Lublinie z 24.03.1999 r. I S.A./Lu 151/98, LEX nr 372118 oraz A. Wróbel, Komentarz do K.P.A. Zakamycze 2000**).

Zgodnie zaś z art. 44 k.p.a. w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 – doręczenie osobiste i 43 – doręczenie zastępcze.

1)operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez operatora pocztowego;

2)pismo składa się na okres czternastu dni w urzędzie właściwej gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika urzędu gminy (miasta) lub upoważnioną osobę lub organ.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

§ 3. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia.

§ 4. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy należy wskazać, iż nie odebrał osobiście wezwania.

Brak jest także podstaw do przyjęcia, iż doszło do doręczenia w trybie art. 43 k.p.a. bowiem wezwania nie pozostawiono członkowi rodziny lub domownikowi wnioskodawcy, nie czoło także do doręczenia wezwania w trybie art. 44 k.p.a. bowiem ustawodawca nie przewidział by za doręczenie uznać samej próby ewentualnego doręczenia. Do skuteczności doręczenia zastępczego konieczne jest zachowanie ww. wymogów, a w szczególności pozostawienia zawiadomienia o pozostawieniu pisma.

Jak wynika z niezakwestionowanych twierdzeń wnioskodawcy w chwili ewentualnego doręczenia przebywał on w miejscu zamieszkania. Wnioskodawca tak jak i żaden z domowników nie znalazł także w skrzynce na listy awiza.

Brak jest więc możliwości uznania, iż doszło do doręczenia wezwania przed wyznaczonym dniem badania wnioskodawcy.

Wobec powyższego należało stwierdzić, iż nie zaistniały okoliczności przewidziane w art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a wnioskodawca L. K. zachował prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 20 czerwca do dnia 23 czerwca 2015 roku.

Nawet w przypadku przyjęcia, iż doszło do doręczenia wezwania z dniem 17 czerwca 2015 roku – ostatnim dniem w którym wnioskodawca mógł je odebrać z urzędu pocztowego nie został spełniony wymóg z art. 92 k.p.a. nakazujący zachowanie 7 dniowego terminu między wezwaniem a badaniem.

Dochowanie wszelkich przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a zwłaszcza tych, które chronią interes strony jest obowiązkiem organu administracji prowadzącego postępowanie; strona nie powinna ponosić ujemnych konsekwencji wynikających z zaniedbań organu administracji". – Komentarz do KPA S. Wróbel, Zakamycze 2005.

Należy także zwrócić uwagę na pogląd zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1994 r. (III ARN 54/94, OSNIAPiUS 1994, nr 12, poz. 187), w którym SN stwierdził, że za nieprawidłowe, czyli niezgodne z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego należy uznać doręczenie pisma (które jest istotną czynnością postępowania) mogące spowodować pozbawienie strony możliwości obrony swych praw, skutkuje to naruszeniem zasady oficjalności doręczeń pism.

Z powyższych względów należało zmienić zaskarżoną decyzję, przyznać wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego okres od dnia 20 czerwca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 roku – dlatego też Sąd na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.